

gaard) havde jo nær spist al Fisken, saa der næsten ikke blev noget til os andre, der skal komme bagefter og forklare dette Lovforslags Historie. Jeg holder ikke af unødvendige Gentagelser og skal derfor ikke opriske, hvad det ærede Medlem nu sagde — at gøre det er jo ellers ikke helt uden Fortilfælde her i Tinget, men jeg skal prøve paa at staa for Fristelsen. Jeg kan med Hensyn til, hvad det ærede Medlem sagde om Lovforslagets hidtidige Skæbne, sige, at derom er vi ganske enige, det var jo Fakta, han fremdrog.

Jeg har et Spørgsmaal at rette til den højtærede Landbrugsminister vedrørende et enkelt Ord i Lovforslagets Tekst. Der staa i § 1, 2det Stykke, 2den Linie: „anvende et Beløb af indtil 500 000 Kr. som Udlaan til *Fællesforetagender*“. Det er dette sidste Ord, jeg hæfter mig ved. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ved dette Udtryk „Fællesforetagender“, har haft andre Foretagender i Sigte end de danske Fiskeres Fællesindkøb, som har rejst Spørgsmaalet og andraget om disse 500 000 Kr. Jeg vil straks sige, at jeg tænker mig ikke, den højtærede Landbrugsminister har andre Organisationer i Sigte, men jeg vil dog gerne høre en Udtalelse fra Landbrugsministeren om, hvorvidt min Opfattelse, at det er et tilfældigt valgt Udtryk, altsaa ikke ganske præcist for den Tanke, der ligger til Grund for Forslaget, er rigtig, at den højtærede Landbrugsminister altsaa har ment ganske det samme, som vi i det Udvalg, der arbejdede med Sagen i Marts Maaned, og de danske Fiskeres Fællesindkøb mente.

Der har jo været fort nogle ganske korte Samtaler mellem Ordførerne for Partierne — det tror jeg nok, jeg tør sige — om, at de Ændringer, vi var enige om i det Udvalg, der tidligere beskæftigede sig med Sagen, uden Udvalgsbehandling kunde blive stillet til Lovforslagets anden Behandling, saaledes at vi kunde undgaa Udvalg, naar Ministeren paa Forhaand erklærede, at ville tage imod disse Ændringer. Det haaber jeg altsaa, og jeg mener at have Grund til at tro, det er rigtigt. I saa Fald behøver vi jo ikke nogen Udvalgsbehandling om denne Sag. Men ogsaa herom vil jeg naturligvis forbeholde mig at høre den højtærede Ministers Udtalelse.

Jeg vil sige til den højtærede Landbrugsminister, at jeg kunde fristes til at rose ham en Smule. Jeg vil dog advare den højtærede Minister mod at faa Højhedsvanvid af den Aarsag, jeg lover, at det saa vidt muligt ikke skal gentage sig, uden at det

er højst nødvendigt. Det ærede Medlem Hr. Folketingsmand Kr. Pedersen, der var Landbrugsminister, da vi sidst behandlede dette Lovforslag, stillede sig personlig ret velvilligt til dette Andragende fra danske Fiskeres Fællesindkøb, men jeg vidste jo godt, at der var adskillige Vanskeligheder at overvinde. Naar jeg siger, jeg kunde fristes til at rose den højtærede Landbrugsminister lidt, er det, fordi jeg tror at vide, at han ikke har haft helt let ved at faa disse 500 000 Kr. sat ind, og saa meget mere glæder det mig, at det er sket.

Det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Partiet Venstre, gjorde nogle Bemærkninger til Lovforslaget, sigtende paa at slaa til Lyd for en bedre Ordning af Afsetningen af Fisken til Forbrugerne. Derom er vi jo alle enige, og navnlig ogsaa de, der deltog i Mødet i Fredericia og hørte, hvad der blev sagt Fiskehandlerne, Fiskedetailhandlerne og Fiskerne indbyrdes imellem. Jeg vil ikke sige, at der blev fremført noget nyt for os, thi alle vi, der har beskæftiget os med dette Spørgsmaal, har længe været paa det rene med, hvordan Sagen laa, men ogsaa derfor glæder det mig, at man nu har kunnet vise denne Imødekommen mod de danske Fiskeres Fællesindkøb. Jeg haaber, at der i Fremtiden maa blive Anledning til at pege paa dette som et Fortilfælde. Den højtærede Landbrugsminister bemærkede, saa vidt jeg erindrer, i Gaar ved sin Forelæggelsestale, at han ikke troede, at der var noget Fortilfælde for en Bevilling af denne Art. Jeg tror, at den højtærede Landbrugsminister har Ret. Jeg har heller ikke kunnet finde noget saadant, skønt jeg har ledt adskilligt derefter, selv om jeg ikke vil paastaa, at jeg har leet alt det, jeg burde og kunde.

Den højtærede Minister skal nu ikke være bange for at komme ind paa denne Vej, thi jeg tror, det er den Vej, Fiskerne skal befare i Fremtiden i højere Grad end hidtil. Nu bevilges altsaa forhaabentlig dette Laan paa en halv Million Kroner til Andelssystemets yderligere Udvikling i vort Land, specielt for Fiskerne. Jeg tror, at Fiskerne vil blive nødsaget til fremtidig i højere Grad end hidtil at anvende dette Andelssystem. Det skulde glæde mig, om Fiskerne kom igen, om de kan finde paa noget nyt, der kunde gøre det muligt at bringe Fisken fra Fiskerne ud til Forbrugerne ogsaa et Stykke ind i Landet, hvor vi har disse ganske fortvivlede Omkostninger ved Fiskens Forsendelse at trækkes med. Jeg er naturligvis ikke blind for, at naar saavel den ærede foregaaende Taler